

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24807/2024
13.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник адвокат Урош Цветојевић из ..., против тужене ВВ из ..., општина ..., чији је пуномоћник адвокат Милош Пећић из ..., ради раскида уговора о доживотном издржавању, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 202/24 од 05.08.2024. године, у седници одржаној 13.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 202/24 од 05.08.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 202/24 од 05.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Петровцу на Млави П 702/21 од 28.09.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и раскинут је Уговор о доживотном издржавању потврђен пред јавним бележником Слађаном Божићевић из ... дана 27.01.2020. године под ОПУ:41-2020, између тужиље сада покојне ГГ из ... као примаоца издржавања и тужене ВВ из ... као даваоца издржавања, услед неиспуњавања уговорних обавеза и поремећених односа. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу где се тражи да се наложи да се по основу ове пресуде изврши брисање забележбе права тужене из Уговора о доживотном издржавању ОПУ:41-2020, на свим непокретностима тужиље означеним у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 165.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 202/24 од 05.08.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...10/23 – други закон), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву тужилаца као правних следбеника покојне ГГ као примаоца издржавања чији је правни основ раскид уговора о доживотном издржавању због неиспуњавања уговорених обавеза и поремећених односа, тако што је оцењено да је тужбени захтев тужилаца основан.

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер је оцењено да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или потреба тумачења новог права или неуједначена судска пракса. Одлуке нижестепених судова засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, због чега је одлучено као у ставу првом изреке. Ревидент није уз ревизију приложио другачије одлуке судова које би биле предмет оцене испуњености услова за одлучивање о посебној ревизији.

Испитујући дозвољеност ревизије и применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради раскида уговора о доживотном издржавању поднета је 02.10.2020. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара и не прелази ревизијски цензус.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**